

9.3 Atom i ^{ytre} elektrisk eller magnetisk felt

3 forrige avsnitt:

Perturbasjoner som skyldes elektromagnetisk vekselvirkning innen atomet.

Nå: vekselvirkning pga. ytre felt.

Atom i et elektrisk felt: Stark-effekten

Anta et H-atom i grunntilstand (ψ_{100}) i elektrisk felt $\vec{E} = E z$:

$$\psi_{100} = \frac{1}{\sqrt{\pi a_0^3}} e^{-r/a_0}$$

$$H_1 = e E z \quad (z\text{-retning valgt})$$

$$z = r \cos \theta$$

Grunntilstanden er ikke degenerert:

$$E^{(1)} = \langle \psi_{100} | e E z | \psi_{100} \rangle$$

3 sferiske koordinater:

$$\begin{aligned} E^{(1)} &= \int \left(\frac{1}{\sqrt{\pi a_0^3}} e^{-r/a_0} \right) e E r \cos \theta \left(\frac{1}{\sqrt{\pi a_0^3}} e^{-r/a_0} \right) r^2 dr \sin \theta d\theta d\phi \\ &= \frac{e E}{\pi a_0^3} \int_0^\pi \underbrace{\cos \theta \sin \theta d\theta}_{=0!} \int_0^{2\pi} d\phi \int_0^\infty r^3 dr e^{-2r/a_0} \end{aligned}$$

$E^{(1)} = 0$

Annens ordens bidrag må beregnes:

$$E^{(2)} = \sum_{n,l,m} \frac{|\langle \psi_{100} | e E z | \psi_{nlm} \rangle|^2}{E_1 - E_n}$$

Det indre produktet:

$$\langle \psi_{100} | e E z | \psi_{nlm} \rangle = e E \int R_{10}^*(r) Y_0^{0*}(\theta, \phi) r \cos \theta R_{nl}(r) Y_l^m(\theta, \phi) d^3r$$

$$Y_0^0 = \frac{1}{\sqrt{4\pi}}$$

$$Y_1^0 = \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos \theta \Rightarrow Y_0^0 \cos \theta = \frac{1}{\sqrt{3}} Y_1^0$$

Dvs. (et "nolastjerestrik"):

$$\langle \psi_{100} | eEz | \psi_{nlm} \rangle = \frac{eE}{\sqrt{3}} \int_0^{\infty} R_{10}^* R_{nl} r^3 dr \underbrace{\int_0^{\pi} \int_0^{2\pi} Y_{10}^* Y_l^m \sin\theta d\theta d\phi}_{\text{- dette er: } \begin{cases} 1 & l=1, m=0 \\ 0 & l \neq 1 \text{ eller } m \neq 0 \end{cases}}$$

Og da:

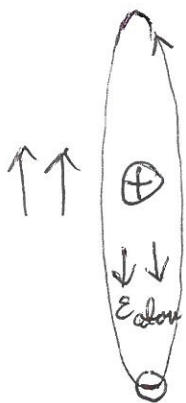
$$E^{(2)} = \sum_n \frac{|eE/\sqrt{3} \int R_{10}^*(r) R_{n1}(r) r^3 dr|^2}{E_1 - E_n}$$

Kan beregnes eksakt til α g i :

$$E^{(2)} = -\frac{9}{4} (4\pi\epsilon_0) a_0^3 E^2 = -(4\pi\epsilon_0) a_0^3 E^2 (1.48 + 0.20 + 0.066 + \dots)$$

Bidraget er negativt; fysisk forståelse av det:

H-atomet blir polarisert på en slik måte at det delvis kansellerer det ytre feltet.



E_{ytre} klassisk tenkemåte!

Annen potens i E opptrer - kalles derfor kvadratisk Stark-effekt

For eksiterte H-tilstander:

Degenerasjon opptrer - kan vise med degenerert perturbasjonsteori at vi får proportjonalitet med E ; derfor linear Stark-effekt.

Atom i et magnetisk felt: Zeeman-effekten

Som før:

$$\vec{B} = B \hat{z}$$
$$H_1 = -\vec{\mu} \cdot \vec{B}$$

Nå:

$$\vec{\mu} = \vec{\mu}_L + \vec{\mu}_S = -\frac{g_L \mu_B}{\hbar} \vec{L} - \frac{g_S \mu_B}{\hbar} \vec{S}$$
$$= -\frac{\mu_B}{\hbar} (\vec{L} + 2\vec{S})$$

⇒

$$H_1 = B \frac{\mu_B}{\hbar} [L_z + 2S_z]$$

Full Hamiltonfunksjon:

$$H = H_0 + \underbrace{\frac{e^2}{8\pi\epsilon_0 m_e^2 c^2 r^3} \vec{S} \cdot \vec{L}}_{\text{dominerer ved svakt felt (B ≪ 1 T)}} + B \frac{\mu_B}{\hbar} [L_z + 2S_z]$$

dominerer ved svakt felt (B ≪ 1 T)

dominerer ved sterkt felt (B ≫ 1 T)

svakt felt Zeeman

Ignorer i så fall spin-orbit-kopling

dvs.

$$E^{(1)} = B \mu_B (m_l + 2m_s)$$

Sterkt magnetisk felt Zeeman-effekt, Paschen-Back-effekt

Ellers spin-orbit kopling dominerer: etter tekniske forenklinger, får

$$E^{(1)} = g B \mu_B m_j, \quad g = \frac{2j+1}{2l+1}$$

Landé's g-faktor